

Urząd Miejski w Mosinie

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENÓW CZĘŚCI WSI BABKI, SASINOWO I ROGALINEK**

Opracowanie:

mgr inż. arch. Aldona Cieśla

mgr inż. arch. Agata Marciniak

mgr inż. Katarzyna Beym

Poznań – 2016/2017

SPIS TREŚCI

I. Wstęp

1. Podstawa prawna
2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami
3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

1. Położenie geograficzne
2. Ukształtowanie powierzchni ziemi (rzeźba terenu, geologia, surowce mineralne)
3. Warunki glebowe
4. Charakterystyka stosunków wodnych
5. Powietrze atmosferyczne
6. Warunki akustyczne
7. Klimat lokalny
8. Szata roślinna i świat zwierzęcy
9. Przyrodnicze obszary chronione
10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym
2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony
4. Projektowana zmiana użytkowania terenu
5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne
2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód
3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna
4. Krajobraz
5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione
6. Warunki życia i zdrowie ludzi
7. Jakość powietrza
8. Klimat lokalny
9. Zabytki i dobra materialne
10. Ochrona przed hałasem
11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania
12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego
13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko
14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko
15. Alternatywne rozwiązania
16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne

I. Wstęp

W rozdziale zawarto informacje o podstawach prawnych, zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu, jego powiązaniach z innymi dokumentami oraz informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

1. Podstawa prawna

Plan miejscowy opracowywany jest na podstawie uchwały Nr XXXV/242/12 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 listopada 2012 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek wywołanej na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 778 z późn. zm.).

Plan miejscowy opracowano zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Prognoza jest niezbędnym elementem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, opracowywana jest z projektem planu i poddawana wraz z nim procedurze planistycznej od momentu opiniowania.

Podstawę do opracowania niniejszej prognozy stanowi podjęta uchwała Nr XXXV/242/12 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 listopada 2012 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek.

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek opracowano zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.).

2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek jest ochrona i rozwój terenów rolniczych jako zwartego kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochrona i funkcjonowanie terenów leśnych, ochrona gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową, a także określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, znajdującej się poza zwartymi jednostkami osadniczymi, tj. tzw. Głuszyny.

Przedmiotowy obszar obejmuje tereny lasów, tereny rolnicze oraz tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, poza zwartymi jednostkami osadniczymi. Planowane funkcje terenów są odzwierciedleniem kierunków rozwoju zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Szczegółowe omówienie zagadnień znajduje się w rozdziale III.

Celem sporządzenia prognozy jest określenie i ocena oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek. Skutki realizacji projektu planu będą weryfikowane na bieżąco podczas codziennej obserwacji realizacji inwestycji oraz procesów zachodzących w środowisku.

Na podstawie art. 53 i w związku z art. 57 i 58 ustawy¹ Burmistrz Mosiny uzgodnił zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego miejscowego planu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu.

Prognoza obejmuje m.in. następujące zagadnienia:

- 1) rozpoznanie i analizę środowiska przyrodniczego (charakterystyka komponentów środowiska, stan sanitarny, stopień odporności, powiązania funkcjonalne, ochrona przyrody);
- 2) potencjalne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego;
- 3) prognozę zmian środowiska przyrodniczego, wynikających ze zmiany przeznaczenia terenów;
- 4) charakterystykę podstawowych ustaleń planu miejscowego;
- 5) propozycje rozwiązań minimalizujących skutki zmian i zagrożenia;
- 6) prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze obecnego zainwestowania terenu;
- 7) streszczenie.

Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami gminnymi tj. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami strategicznymi województwa, w szczególności Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego.

Wymienione dokumenty w swych założeniach kierują się zasadą zrównoważonego rozwoju, mając na uwadze realizację Polityki ekologicznej Państwa.

3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy stosowano przede wszystkim metodę indukcyjno – opisową, polegającą na łączeniu w logiczną całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania.

Analizując projekt planu miejscowego, w sporządzanej prognozie, wskazano potencjalne zagrożenia oraz przedstawiono rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko.

Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanym zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenu.

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.)

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę istniejącego stanu środowiska na obszarach objętych miejscowym planem oraz istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego miejscowego planu.

1. Położenie geograficzne

Gmina Mosina położona jest w centralnej części województwa wielkopolskiego, w odległości 18 km od Poznania i należy administracyjnie do powiatu poznańskiego. Przez teren gminy przepływa rzeka Warta. W granicach gminy znajduje się jedno miasto Mosina i 31 wsi i przysiółków, w tym 21 sołectw. Powierzchnia gminy wynosi 172 km², w tym: użytki rolne 49,2%, lasy 37,5%, tereny osiedlowe 3,7%, wody powierzchniowe 2,5%, pozostałe tereny 7,1%.

Gmina graniczy z miastem Poznań oraz gminami: Kórnik, Stęszew, Luboń, Komorniki i Puszczykowo, a ponadto – gminą Brodnica (powiat śremski) i Czempień (powiat kościański). Przez miasto i gminę Mosina przebiegają drogi wojewódzkie nr 430 i 431 oraz 13 dróg powiatowych. Ważnym elementem komunikacji zarówno podmiejskiej jak i międzywojewódzkiej jest trasa kolejowa Wrocław – Poznań. Na terenie gminy funkcjonuje również komunikacja autobusowa PKS.

Obszar objęty opracowaniem miejscowego planu położony jest we wsiach Babki, Sasinowo i Rogalinek, w północno części gminy Mosina. Obszar nie graniczy z żadną z dróg wojewódzkich.

Obszar objęty projektem miejscowego planu to tereny rolnicze i leśne oraz tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, poza zwartymi jednostkami osadniczymi. Przedmiotowy obszar ma wydłużony i lekko pochylony kształt rozszerzający się w jego północnej części. Przedmiotowy teren od południa i południowego-zachodu otoczony jest terenami zurbanizowanymi lub przeznaczonymi do urbanizacji należącymi do wsi Sasinowo i Rogalinek. Pozostałą część granicy zachodniej stanowią lasy. Od strony północnej i wschodniej teren sąsiaduje z terenami rolniczymi, ponadto fragment wschodniej granicy pokrywa się z przebiegiem granicy gminy Mosina i gminy Kórnik.

2. Ukształtowanie powierzchni ziemi (rzeźba terenu, geologia, surowce mineralne)

Zgodnie z podziałem na regiony fizyczno-geograficzne wg J. Kondrackiego większa część omawianego obszaru położona jest na terenie mezoregionu: Równina Wrzesińska i makroregionu: Pojezierze Wielkopolskie. Natomiast południowy fragment omawianego obszaru znajduje się na terenie mezoregionu: Kotlina Śremska i makroregionu: Pradolina Warciańsko-Odrzańska. Całość leży na terenie podprovincji: Pojezierze Południowobałtyckie i prowincji: Niż Środkowoeuropejski.² Rzeźba terenu na terenie gminy Mosina została wykształcona w skutek procesów rzeźbo i glebotwórczych związanych z trzema cyklami: glacialnym (lodowcowym), peryglacialnym (ocieplenia) i holoceńskim (współczesnym).³

Pod względem morfologii omawiany teren składa się wysoczyzny morenowej płaskiej. Od strony zachodniej graniczy ze stromo opadającą w kierunku zachodnim terasą środkową. Rzędne terenu wahają się od 70 do 80 m n.p.m.⁴ Ze względu na występowanie wysoczyzny morenowej płaskiej na całym omawianym obszarze charakteryzuje się on niewielkim stopniem

² Państwowy Instytut Geologiczny (Państwowy Instytut Badawczy) – Centralna Baza Danych Geologicznych

³ Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

⁴ Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

urozmaicenia rzeźby terenu. Cały teren ma tendencje do pochylenia w kierunku południowym w stronę rzeki Warty oraz przy zachodniej granicy w kierunku zachodnim.

Pod względem litologii omawiany obszar w całości położony jest na glinach zwałowych i ich zwietrzelinach oraz na piaskach i żwirach lodowcowych.

Na omawianym obszarze, przy jego północnej granicy, występuje otwór wiertniczy: Głuszyna Leśna. Głębokość otworu wiertniczego to 59,5 m, rzędna terenu to 80 m n.p.m., a cel wiercenia: hydrogeologiczny.

Na omawianym obszarze nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.⁵

3. Warunki glebowe

Na terenie gminy Mosina występują zróżnicowane gleby, ale w większości są to gleby słabe. Według klasyfikacji IUNG w Puławach, ogólny wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 32,6, przy średniej dla województwa wielkopolskiego 67,6 pkt.⁶

Na terenie gminy przeważają grunty słabe klas V i VI. Stanowią one ponad 65% gruntów ornych. Są to gleby brunatne wylugowane, czarne ziemie oraz gleby murszowe, wytworzone na podłożu piasków słabo gliniastych, podścielonych piaskami luźnymi.

Gleby klasy IVa i IVb występują głównie na wysoczyźnie i zajmują ok. 30% gruntów ornych. Na terenie gminy Mosina nie występują gleby klas I – III. Spotyka się natomiast gleby pochodzenia organicznego – gleby murszowe, torfowe, mułowo-torfowe. Występują one głównie w pradolinie oraz w dolinach rzecznych.⁷

Na przedmiotowym terenie występują przede wszystkim użytki rolne. Mniej jest terenów leśnych, a najmniej zainwestowanych. Grunty rolne i leśne nie podlegają ochronie ze względów rolniczych na podstawie przepisów odrębnych.

4. Charakterystyka stosunków wodnych

Obszar gminy leży w zlewni rzeki Warty. Przez teren gminy z południowego wchodu na północny zachód przepływa rzeka Warta. Do wód płynących przez teren gminy należą ponadto dopływy Warty: Kanał Mosiński, Wiryńka, Głuszynka z Kamionką, Kanał Szymanowo – Grzybno, Obrzynka i Samica.

Znaczny udział w odwadnianiu terenu mają cieki sztuczne.⁸

Na omawianym obszarze nie występuje zagrożenie powodziowe według map obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat. Zgodnie z mapą ryzyka powodziowego, przedstawiającą negatywne konsekwencje dla ludności oraz wartości potencjalnych strat powodziowych, a także negatywne konsekwencje dla środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej, na omawianym terenie nie występuje ryzyko powodziowe.⁹

Obszar miejscowego planu zlokalizowany jest po północno-wschodniej stronie koryta rzeki Warty. Jakość wód rzeki Warty w gminie Mosina oceniano w jej północnej części na wysokości miejscowości Wiórek. Wody te należą do kategorii wód silnie zmienionych. W roku 2014 oceniono klasę elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych: stan i potencjał dobry, a klasę elementów chemicznych na stan poniżej dobrego.¹⁰

⁵ Państwowy Instytut Geologiczny (Państwowy Instytut Badawczy) – Centralna Baza Danych Geologicznych

⁶ Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy

Mosina

⁷ Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

⁸ Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

⁹ <http://mapy.isok.gov.pl/imap/>

¹⁰ Klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2014

Zgodnie z ustaleniami aktualizacji Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967), obszar objęty planem miejscowym jest zlokalizowany w obszarze JCWp Rzeki: Warta od Pyszącej do Kopli (europejski kod PLRW60002118573).¹¹ Jest to część wód uznana za silnie zmienioną (przekroczenie wskaźników i1 i m4). Uznano że osiągnięcie celu środowiskowego jest zagrożone i przedłużono termin jego osiągnięcia do roku 2021. Odstępstwo wynika z braku możliwości technicznych identyfikacji presji mogących mieć wpływ na ten stan. Za działania podstawowe uznano dostęp do informacji a także działania wynikające z konieczności porządkowania gospodarki ściekowej oraz realizację krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych. Za działania uzupełniające uznano przegląd pozwoleń wodnoprawnych. W związku z położeniem części obszaru objętego planem miejscowym w obszarze chronionym tj. Rogalińskim Parku Krajobrazowym, został określony również cel środowiskowy dla obszaru chronionego polegający na ograniczeniu zabudowy letniskowej oraz ograniczeniu jej do obszaru określonego w planie zagospodarowania przestrzennego oraz objęcie ochroną przed zanieczyszczeniem obszarów źródeł i potoków. Należy stwierdzić że omawiany plan miejscowy nie przeszkodzi w realizacji tego celu ponieważ nie przewiduje lokalizacji tego typu zabudowy a wyznaczona w planie odzwierciedla granice stanu istniejącego terenów zainwestowanych. Zabudowa będzie podlegała jedynie uzupełnieniu i modernizacji.

Gmina Mosina jest bogata w zasoby wód podziemnych. Znajdują się tutaj dwa wielkie czwartorzędowe zbiorniki wód podziemnych: Wielkopolska Dolina Kopalna oraz Pradolina Warszawsko – Berlińska. Omawiany obszar planu miejscowego znajduje się w całości w granicach chronionego, czwartorzędowego, głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna.¹²

Występujące stosunki wodne na przedmiotowym terenie są typowe dla obszarów pozadolinnych o nieciągłym zwierciadle wody, które są charakterystyczne dla powierzchni wysoczyznowych. Zwierciadło wody ma tu charakter napięty, a wody gruntowe występują głębiej niż 3 m p.p.t. Ponadto okresowe obserwuje się po intensywnych opadach lub w czasie wiosennych roztopów długotrwałe utrzymywanie się wód gruntowych lub ich spływ na stropie słaboprzepuszczalnego podłoża lub po powierzchni terenu.¹³

5. Powietrze atmosferyczne

Pod względem aerosanitarnym obszar objęty projektem miejscowego planu posiada stosunkowo dobre warunki, typowe dla obszarów rolniczych związanych z terenami wiejskimi.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu przeprowadził roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2015. Na obszarze objętym projektem planu nie wystąpiły stacje prowadzące pomiary automatyczne i pomiary manualne. Dla potrzeby przeprowadzenia oceny województwo wielkopolskie podzielone na trzy strefy: aglomeracji o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miast o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa, do którego należy obszar objęty projektem miejscowego planu. Ocena została przeprowadzona ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ze względu na ochronę roślin.

W wyniku oceny pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską – dla ozonu, SO₂ i NO_x – zaliczono do klasy A. Stwierdzono natomiast przekroczenie wartości normatywnej ozonu (6000 µg/m³×h) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020.

Pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:

- dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz kadmu, arsenu, niklu – wszystkie strefy w klasie A;
- dla pyłu PM_{2,5} – strefę miasto Kalisz oraz strefę wielkopolską w klasie C, strefę

¹¹ <http://www.poznan.rzgw.gov.pl/pl/plan-gospodarowania-wodami-dla-obszaru-dorzecza-odry/221-foldery-jcw>

¹² Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy; <http://baza.pgi.gov.pl>

¹³ Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

aglomeracja poznańska w klasie A;

- dla pyłu PM₁₀ – wszystkie strefy w klasie C – ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla 24 godzin,
- dla benzo(a)pirenu – wszystkie strefy w klasie C – ze względu na przekroczenia poziomu docelowego;
- dla ozonu – wszystkie strefy w klasie A – dla poziomu docelowego.

Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając dla pyłu PM_{2,5}, dla wszystkich stref, klasę C1 informującą o przekroczeniu poziomu dopuszczalnego 20 µg/m³, której należy dotrzymać od roku 2020 a dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego, dla wszystkich stref.¹⁴

6. Warunki akustyczne

Głównym źródłem zanieczyszczenia środowiska hałasem na terenie gminy Mosina jest tzw. hałas komunikacyjny.

Przez przedmiotowy teren objęty projektem miejscowego planu przebiega droga powiatowa nr 2462P relacji Daszewice – Rogalinek, będąca drogą lokalną. Ponadto na omawianym terenie występują drogi stanowiące dojazdy do zabudowy wielofunkcyjnej poza obszarem zwartych jednostek osadniczych. Obszar objęty projektem planu znajduje się w odległości ponad 400 m od drogi wojewódzkiej nr 431 relacji Granowo – Nowe Dymaczewo – Mosina – Kórnik.

Wyniki generalnego pomiaru ruchu przeprowadzonego w 2010 r. wykazały, że największy średni dobowy ruch na drogach wojewódzkich w Wielkopolsce, powyżej 10 000 pojazdów na dobę, zarejestrowano między innymi na drodze nr 431, na odcinku drogi w miejscowości Mosina.¹⁵

Tereny z przeznaczeniem na zabudowę zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych oraz na zabudowę usługową podlegają ochronie ze względów akustycznych.

Według rozporządzenia nr 40/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. nr 1, poz. 1) część obszaru objętego miejscowym planem znajduje się w strefie II oraz III ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny w Poznaniu.

W strefie II określono zakaz przeznaczania terenu pod budowę szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży, takich jak szkoły, przedszkola, internaty, domy dziecka, itp., zakaz tworzenia stref ochronnych „A” uzdrowiska. Dopuszcza się natomiast lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej pod warunkiem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

W strefie III dopuszczalne jest lokalizowanie wszelkiej zabudowy pod warunkiem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej. Jednakże zgodnie z postanowieniem z dnia 10 października 2010 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. II OSK 548/09) wymienione rozporządzenie utraciło moc w związku ze zmianą ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 15 listopada 2008 r. Stąd wszelkie ograniczenia dotyczące strefy ograniczonego użytkowania nie mają zastosowania.

7. Klimat lokalny

¹⁴ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim na rok 2015 – WIOŚ Poznań, kwiecień 2016 r.

¹⁵ Wyniki generalnego pomiaru ruchu przeprowadzonego w 2010 r. (<http://www.wzdw.pl/pomiar-ruchu/generalny-pomiar-ruchu-2010/>)

Zgodnie z rejonizacją klimatyczną W. Okołowicza gmina Mosina położona jest w obrębie regionu śląsko-wielkopolskiego, charakteryzującego się słabnącą przewagą wpływów oceanicznych. Na podstawowe parametry meteorologiczne wpływ ma klimat kontynentalny, a sama Kraina charakteryzuje się następującymi parametrami:

- średnia miesięczna temperatura powietrza wynosi 8,3 °C, najzimniejszego miesiąca (stycznia) -1,2 °C, a najcieplejszego (lipca) 18,3 °C;
- najwyższa wilgotność względna występuje od października do lutego (84-88%), a najniższa w czerwcu (67-72%);
- długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220dni;
- najwyższe zachmurzenie występuje w okresie jesienno-zimowym, a najniższe w czerwcu i we wrześniu;
- średnia roczna suma opadów wynosi 500-550 mm, a suma roczna opadów waha się między 361 mm (w 1959 r.) do 769 mm (w 1967 r.), opady kształtują się poniżej średniej krajowej;
- najwięcej opadów występuje w lipcu i sierpniu (61-64 mm), a najmniej od stycznia do marca (29-37 mm);
- dni z mgłą jest nieco ponad 70 w roku;
- dni z pokrywą śnieżną jest nieco poniżej 70 w roku;
- przeważają wiatry zachodnie i południowo-zachodnie (40% wszystkich wiatrów).

Wpływ na warunki klimatu lokalnego mają m.in. odkryte i użytkowane rolniczo obszary wysoczyzny morenowej, obszary zabudowane, obszary zadrzewione teras nadzalewowych, duże zespoły leśne oraz zajęte przez użytki zielone i zadrzewienia doliny rzek i cieków. Omawiany obszar charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzaniem. Ze względu na sąsiedztwo dużych kompleksów leśnych jest to teren w zasięgu szerokofrontowego napływu czystego powietrza. Ze względu na usytuowanie zabudowy wsi Rogalinek na południe od omawianego obszaru oraz przeważający zachodni kierunek wiatrów, a także niewielki stopień zainwestowania na terenie wsi Sasinowo, tereny zainwestowane nie oddziałują na klimat lokalny omawianego obszaru.¹⁶

8. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Gmina Mosina charakteryzuje się dużą lesistością wynoszącą 37,5% powierzchni, przy średniej dla województwa wielkopolskiego wynoszącej 25,5%. Najcenniejszym na terenie Gminy Mosina zbiorowiskiem leśnym jest Wielkopolski Park Narodowy. Otulina WPN została wyznaczona częściowo również na terenie miasta Mosina.

Równie znaczące są lasy w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, które spełniają przede wszystkim funkcje ochronne, naukowo dydaktyczne (rezerваты przyrody) oraz krajoznawcze.

Całe powierzchnie leśne w południowo – wschodniej części gminy zaliczane są do wodochronnych.

Fauna WPN charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Dominują tu gatunki środkoeuropejskie i europejskie.

Obszar projektowanego miejscowego planu to w większości tereny użytków rolnych. W niewielkim stopniu występują również tereny lasów oraz zabudowy mieszkaniowej. Projektowany dokument przewiduje niemal w całości zachowanie terenów rolnych oraz leśnych, a także koncentrację zabudowy na terenach już zainwestowanych. Ze względu na te zapisy, nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń projektowanego dokumentu na świat zwierzęcy i

¹⁶

Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina

szatę roślinną. Również tereny podlegające ochronie, znajdujące się poza obszarem objętym projektem planu, nie zostaną naruszone.

9. Przyrodnicze obszary chronione

Na terenie gminy Mosina występuje wiele elementów przyrody podlegających ochronie prawnej. Do najważniejszych należą Wielkopolski Park Narodowy, Rogaliński Park Krajobrazowy i obszary chronione Natura 2000.

Omawiany obszar znajduje się niemal w całości w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (niemal cały obszar poza jego północnym fragmentem).

Omawiany obszar znajduje się w pewnej odległości od następujących form ochrony przyrody:

- obszar Natura 2000 SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 (w odległości około 50 m),
- obszar Natura 2000 OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017 (w odległości około 50 m),
- obszar Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010 (w odległości około 2,2 km),
- Wielkopolski Park Narodowy (w odległości około 1,2 km).

Rogaliński Park Krajobrazowy¹⁷

Obowiązującym aktem prawnym dla Rogalińskiego Parku Krajobrazowego jest uchwała nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 6113). Uchwała ta określa obowiązujące przepisy wykonawcze, w tym zakazy obowiązujące na terenie Parku. Zgodnie z tą uchwałą powierzchnia parku wynosi 12682,7 ha. Został powołany, w celu ochrony i zachowania unikatowego krajobrazu doliny rzeki Warty wraz z jej starorzeczami, zachowanie siedlisk przyrodniczych związanych funkcjonalnie dolin rzecznych, zachowania bogactwa flory i fauny, zachowania skupisk starych i okazałych dębów oraz zachowania walorów kulturowych. Park położony jest na terenie gmin: Mosina, Brodnica, Śrem i Kórnik. Na terenie parku znajdują się także dwa rezerваты przyrody: „Krajkowo” i „Goździk Siny w Grzybnie”.

Chroniony obszar należy do najbardziej interesujących zabytków przyrody w Polsce. Rozciąga się wzdłuż trasy zalewowej doliny Warty z licznymi jej starorzeczami i zastoiskami. Znany jest przede wszystkim z licznego występowania starych okazałych dębów – żywych pomników przyrody. Do niedawna było to największe w Europie naturalne skupisko tak licznej grupy starych okazów tych drzew, które są pozostałością dawnych łągów.

Z uwagi na swoje położenie w dolinie Warty Rogaliński Park Krajobrazowy jest elementem korytarza ekologicznego o nazwie Dolina Obry, który został zaprojektowany dla ochrony korytarza migracyjnych dużych ssaków. Park pełni również taką samą funkcję w koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA.

Dzisiaj łągi rogalińskie są ostoją dla wielu ptaków zagrożonych wyginięciem, starorzecza i zalewy – miejscem tarliska wielu gatunków ryb, a same dęby siedliskiem dla wielu rzadkich w Polsce, a nawet w Europie gatunków owadów i pajęczaków. Na tym terenie w Rogalinie, mieści się dawna posiadłość Raczyńskich – obecnie muzeum, ciesząca się nieustającym zainteresowaniem turystów zarówno krajowych, jak i zagranicznych.

Funkcją wiodącą Rogalińskiego Parku Krajobrazowego jest ochrona i odnowa przyrody, a funkcją podporządkowaną jest rekreacja o charakterze krajoznawczym. W skład parku wchodzi lasy (47,9%), grunty orne (25,1%), użytki zielone (15,9%) oraz nieużytki (2,5%) i pozostałe (8,6%).

¹⁷

Program Ochrony Środowiska dla gminy Mosina na lata 2015-2018 z perspektywą na lata 2019-2022

Zagrożenia

Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku Rogalińskiego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 według standardowego formularza danych:

Obszar obejmuje fragment pradoliny Warty na południe od Poznania, z unikalnym krajobrazem, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza i zastoiska. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łąg wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych. Charakterystyczną cechą obszaru jest grupa ponad 1000 okazałych starych dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze liczą kilkaset lat (w tym 3 okazy liczą ponad 500 lat każdy - w parku w Rogalinie).

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W obszarze nagromadzone są liczne, dobrze zachowane i silnie zróżnicowane starorzecza, łąki, łągi i inne naturalne formy fluwialne związane z działalnością rzeki Warty. Stwierdzono tu 16 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar do niedawna obejmował największe skupisko pomnikowych dębów szypułkowych w Europie. Występuje tu 15 gatunków z Załącznika II Dyrektywy, szczególne znaczenie ma ta ostoja dla ochrony rzadkich bezkręgowców: kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo* i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*. Bogata jest flora roślin naczyniowych z gatunkami chronionymi i zagrożonymi w skali kraju i lokalnie, m.in. goździka siniego *Dianthus gratianopolitanus*. Stwierdzono tu występowanie 11 gatunków roślin z krajowej „czerwonej listy”.

Zagrożenia

Podstawowym zagrożeniem jest niewłaściwy reżim hydrologiczny Warty. Dla większości przedmiotów ochrony konieczne są okresowe zalewy, przynajmniej w okresie wiosennym. Poważnym zagrożeniem jest nadmierna presja wędkarska i rekreacyjna w dolinie rzeki. Lokalnie problemem jest rozwój zabudowy rozproszonej. Zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, wycinanie lasów łęgowych. Wśród pomnikowych dębów 40 drzew jest martwych (efekt żerowania kozioroga dębosza).

OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017 według standardowego formularza danych:

Obszar leży na Nizinie Wielkopolskiej, na południe od Poznania. W części północnej zajmuje powierzchnię Wielkopolskiego Parku Narodowego, położonego na Pojezierzu Wielkopolskim, w krajobrazie polodowcowym, o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu, na lewym brzegu Warty. Znajduje się tutaj 12 jezior - głównie eutroficznych (m.in. Jezioro Łódzkie, Dymaczewskie, Witobelskie, Góreckie, Rosnowskie), a najwyższym wzniesieniem moreny czołowej (132 m n.p.m.) jest Osowa Góra. Występuje tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego oraz wydmy, rynny i głązy narzutowe. Są tu też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Większą część powierzchni ostoi pokrywają drzewostany sosnowe (70%) z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. W pobliżu jezior i rzek, na terenach wilgotnych, występują łągi wiązowo-jesionowe; tereny bagienne zajmują lasy z olszą czarną, a zarośla łozowe tworzy wierzba i kruszyna. W okolicy Jeziora Wielkowiejskiego znajduje się cenny kompleks łąkowo-torfowiskowy na kredzie jeziornej z roślinnością kalcyfilną. Część południowa

obszaru leży w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, na obu brzegach Warty, na terenie Kotliny Śremskiej. Obszar zajmuje tu fragment doliny Warty, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łągowych (w tym zagrożonych w skali kraju łągów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Osobliwością jest grupa ponad 1000 dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze kilkusetletnie (w tym 3 okazy liczące ponad 500 lat każdy - w parku w Rogalinie); 44 drzewa są martwe; występująca tu populacja kozioroga dębosza żerując na dębach niszczy je. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W granicach obszaru występuje 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie łągowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) kani czarnej (PCK) i kani rudej, (PCK); nieregularnie gnieździ się batalion (PCK). Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego(C3), osiągając liczebność do 8000 osobników. Ostoja Rogalińska jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi rybitwy czarnej i dzięcioła średniego.

Zagrożenia

Podstawowym zagrożeniem jest niewłaściwy reżim hydrologiczny Warty. Dla większości przedmiotów ochrony konieczne są okresowe zalewy, przynajmniej w okresie wiosennym. Poważnym zagrożeniem jest nadmierna presja wędkarska i rekreacyjna w dolinie rzeki. Lokalnie problemem jest rozwój zabudowy rozproszonej.

SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010 według standardowego formularza danych:

Ostoja położona jest na Nizinie Wielkopolskiej i zajmuje faliste i pagórkowate tereny na lewym brzegu Warty. Teren ten charakteryzuje się typowym krajobrazem polodowcowym. Znajduje się tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego o długości 374 km oraz wydmy, rynny, liczne głązy narzutowe i 12 jezior polodowcowych (m.in. Budzyńskie, Góreckie, Skrzyńka, Kociołek). Prawie wszystkie jeziora w ostoi są bogatymi w substancje mineralne jeziorami eutroficznymi. Jedynym jeziorem dystroficznym jest jez. Skrzyńka. Na terenie ostoi znajdują się także łąki, z których do najpiękniejszych należą łąki trzęślicowe i pełnikowe. W północno-zachodniej części obszaru, w okolicy Jez. Wielkomińskiego znajduje się cenny kompleks łąkowo-torfowiskowy na kredzie jeziornej z roślinnością kalcyfilną. Większą część terenu obszaru porastają lasy. Przeważają drzewostany sosnowe (70%) z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Obszar o dużej różnorodności biologicznej; występuje tu 17 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków z Załącznika II tej Dyrektywy, w tym szczególnie licznych bezkręgowców, m. in. jelonek rogacz, kozioróg dębosz, pływak szerokobrzegi. Bogata jest flora roślin naczyniowych, obejmująca 1100 gatunków, a także roślin niższych i grzybów (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych). Na terenie ostoi znajdują się stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych oraz około 180 gatunków figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Na podkreślenie zasługują bogate populacje *Cladium mariscus* i *Trollius europaeus*, roślin zagrożonych w Wielkopolsce.

Zagrożenia

Przyroda ostoi jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu oraz eutrofizację wód. Głównym problemem jest nadmiernie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego (niegdyś zapoczątkowane zapewne nielegalnie) budownictwo rekreacyjne, np. nad brzegami Jez. Witobelskiego.

Wielkopolski Park Narodowy¹⁸

Wielkopolski Park Narodowy utworzony został na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 roku. W 1996 roku nowe rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie WPN zmieniło jego powierzchnię na 7584 ha oraz otworzyło wokół Parku strefę ochronną tzw. otulinę, której powierzchnia razem z terenem Parku wynosi 14840 ha. Z Parku zostały wyłączone tereny miejskie Puszczykowa, Mosiny oraz Stęszewa.

W Parku utworzono 18 obszarów ochrony ścisłej o łącznej powierzchni 260 ha. Chronią one rozmaite formy krajobrazu polodowcowego oraz najbardziej naturalne zbiorowiska roślinne, a także związane z nimi zwierzęta.

Największą powierzchnię zajmuje wysoczyzna morenowa zbudowana z glin, piasków i żwirów zwałowych, a jej najwyższe wzniesienie - Osowa Góra wynosi 132 m n.p.m. Obszar wysoczyzny rozcinają wyżłobione przez lądolód bruzdy, tzw. rynny. W rynnach tych znajdują się liczne jeziora. Do innych form terenowych należą owalne w zarysie pagórki - kemy oraz przypominające nasypy kolejowe wzniesienia - ozy. Na terenie Parku znajduje się część najdłuższego w Polsce Ozu Bukowsko - Mosińskiego (37 km długości).

Fauna Wielkopolskiego Parku narodowego charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Dominują tu gatunki środkoeuropejskie i eurosyberyjskie.

Niezwykle bogata jest szata roślinna Wielkopolskiego Parku Narodowego. Pod względem geobotanicznym leży on w Krainie Wielkopolsko - Kujawskiej. Stwierdzono tu występowanie około 1120 gatunków roślin naczyniowych, 148 gatunków mszaków, 150 gatunków porostów, 500 gatunków glonów, 800 gatunków grzybów.

Najcenniejsze gatunki wymieniono w opisie dotyczącym obszarów Natura 2000.

Na terenie parku zostały wyznaczone różne szlaki turystyczne. Jednym z ciekawszych, przebiegającym przez Puszczykowo jest szlak żółty o długości 12km Puszczykowo - Jarosławiec – Puszczykówko.

Zagrożenia

Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków, hałas. Zalecenia ochronne dla obszarów Natura 2000 zawarte są w standardowych formularzach danych, a dla WPN w zarządzeniach Ministra Środowiska wydawanych każdego roku.

10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione

Na obszarze projektowanego planu miejscowego występuje obiekt wpisany do rejestru zabytków – dwór w Głuszynie Leśnej z początku XX wieku, nr rej.: 2145/A z 01.02.1988 r. Ponadto na omawianym obszarze występuje cmentarz ewangelicki z XIX wieku oraz budynek, wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

Na obszarze projektowanego planu miejscowego nie znajdują się udokumentowane stanowiska archeologiczne.

¹⁸

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę:

- celów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania planu,
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu.

Ponadto przedstawiono analizę ustaleń planu oraz zagrożenia możliwe do zaistnienia na etapie funkcjonowania ustaleń miejscowego planu.

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym

Obszar opracowania miejscowego planu o powierzchni 276,3 ha położony w północnej części gminy Mosina. Przedmiotowy teren otoczony jest od południa i południowo-zachodu terenami zabudowanymi lub przeznaczonymi pod zabudowę, od strony zachodniej lasami, a od strony północnej i wschodniej terenami rolniczymi. Ponadto fragment wschodniej granicy planu pokrywa się z granicą gminy.

Przez teren miejscowego planu nie przebiegają drogi wojewódzkie.

Obszary przeznaczone pod zabudowę są częściowo już zainwestowane.

Grunty rolne przeznaczone pod zabudowę są słabych klas, gleby stanowią głównie piaski i gliny. Należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych wszystkie grunty sklasyfikowane jako użytki rolne klas IV, V czy VI nie podlegają ochronie.

Grunty położone w granicach opracowania stanowią w znacznej części własność prywatną.

Na obszarze opracowania miejscowego planu istnieją sieci infrastruktury technicznej, w tym naziemne linie elektroenergetyczne średnich (15kV) i niskich napięć oraz podziemne sieci elektroenergetyczne średnich i niskich napięć, sieci wodociągowe i kanalizacyjne.

Obszar zabudowy ma możliwość wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej.

Teren objęty planem nie znajduje się w obszarze zagrożenia ani ryzyka powodziowego.

Omawiany obszar planu miejscowego znajduje się w całości w granicach chronionego, czwartorzędowego, głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna.

Na obszarze projektowanego planu miejscowego występuje obiekt wpisany do rejestru zabytków – dwór w Głuszynie Leśnej z początku XX wieku. Ponadto na omawianym obszarze występują dwa obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków: budynek w północnej części opracowania oraz cmentarz ewangelicki. Na obszarze projektowanego planu miejscowego nie znajdują się udokumentowane stanowiska archeologiczne.

Na obszarze objętym projektem planu występuje prawna forma ochrony przyrody: Rogaliński Park Krajobrazowy. Ponadto omawiany obszar znajduje się w pobliżu Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz obszarów Natura 2000 SOO Rogalińska Dolina Warty, Natura 2000 OSO Ostoja Rogalińska oraz Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek jest ochrona i rozwój terenów rolniczych jako zwartego kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochrona i funkcjonowanie terenów leśnych, ochrona gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową, a także określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, znajdującej się poza zwartymi jednostkami osadniczymi, tj. tzw. Głuszyny.

2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Omawiany teren jest w niewielkim stopniu zainwestowany. Istniejąca zabudowa koncentruje się w południowej oraz w północnej części opracowania. Pozostałe tereny stanowią użytki leśne oraz w zdecydowanej większości użytki rolne. Tereny pól uprawnych stanowią obszary przekształceń związanych z działalnością człowieka, dlatego też należy stwierdzić, że przekształcenia antropogeniczne są tu znaczne. Na obszarze opracowania miejscowego planu istnieją sieci infrastruktury technicznej.

Skutki dotychczasowego sposobu użytkowania terenu dla środowiska naturalnego są zarówno pozytywne, jak i negatywne. Do pozytywnych należy zachowanie powierzchni lasów i terenów łączników ekologicznych oraz brak dużych źródeł zanieczyszczeń powietrza z terenów dotychczas niezainwestowanych.

Do negatywnych można zaliczyć przekształcenia związane z realizacją zabudowy i infrastruktury technicznej, w tym niekorzystnie może wpływać lokalizacja napowietrznej infrastruktury elektroenergetycznej. Negatywne skutki mogą również dotyczyć zanieczyszczeń ze źródeł rolniczych.

Przedmiotowy teren nosi cechy obszaru o znacznej ingerencji antropogenicznej.

W przypadku nieuchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego część terenów może zostać zainwestowana na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, które nie muszą być spójne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina – dokumentem strategicznym w planowaniu przestrzennym. Istotnym z punktu widzenia ładu przestrzennego kryterium jest zapewnienie jakości struktury funkcjonalno-przestrzennej zarówno pod względem funkcji planowanych inwestycji jak i gabarytów zabudowy oraz zorganizowanej a nie przypadkowej dostępności komunikacyjnej. Ze względu na charakter prawny wydawanych decyzji może wystąpić niespójność w zagospodarowywaniu terenów ze sobą sąsiadujących. Mogą również powstawać gospodarstwa rolne na gruntach rolnych w znacznym oddaleniu od zwartej zabudowy wsi. Takie gospodarstwa będą generowały potrzebę rozwoju infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. W przypadku gospodarstw znacznie oddalonych od siebie i od większych obszarów wsi, nie można mówić o kompleksowych rozwiązaniach w tym zakresie.

Chaos w zagospodarowaniu poszczególnych kwartałów może prowadzić do braku kompleksowych rozwiązań w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną, co może być szczególnie szkodliwe dla środowiska przyrodniczego. Brak będzie kompleksowych ustaleń dotyczących lokalizacji terenów zieleni i minimalnych powierzchni terenów biologicznie czynnych, co może wpłynąć na zmniejszenie zasilania wód podziemnych i pustynnienie terenu.

Uchwalenie planu miejscowego pozwoli na kompleksową kontrolę ustaleń zarówno w zakresie gospodarki przestrzennej jak i ochrony środowiska.

Analizowany teren charakteryzuje się niezbyt zróżnicowaną rzeźbą terenu, która zostanie zachowana i zagospodarowana w racjonalny sposób z zachowaniem elementów najcenniejszych przyrodniczo. Znaczny obszar opracowania zostanie przeznaczony pod lasy oraz grunty rolne.

Reasumując, do potencjalnych zmian istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zaliczyć należy:

- postępujące rozproszenie infrastruktury, skutkujące nadmiernymi i niepotrzebnymi inwestycjami, a także ingerencją w stosunki wodne na obszarze planu,
- postępujące zanieczyszczenie powietrza związane z brakiem obowiązku stosowania do zaopatrzenia w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych, w tym paliw płynnych, gazowych i stałych oraz alternatywnych źródeł energii,
- brak kompleksowych ustaleń w dziedzinie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych i ewentualnego oczyszczania ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych z nawierzchni szczelnych, może powodować zanieczyszczenie wód gruntowych,

- zanieczyszczenie wód gruntowych na tym terenie, gdzie ich poziom jest bardzo wysoki i może skutkować poważnymi konsekwencjami dla środowiska przyrodniczego w kontekście lokalizacji na terenie i w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów chronionych.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony

Pod pojęciem środowiska (według ustawy Prawo ochrony środowiska) rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Istniejącymi problemami ochrony środowiska istotnymi z punktu widzenia realizowanego projektu miejscowego planu są w szczególności możliwość okresowego wzrostu stężeń zanieczyszczeń w powietrzu związana z zastosowanymi paliwami grzewczymi oraz zwiększenie ilości odpadów. Należy zaznaczyć, że w zapisach miejscowego planu nakazano zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych, co jest zgodne z obecnymi zaleceniami krajowymi w zakresie gospodarki cieplnej. Ponadto badania jakości powietrza atmosferycznego są korzystne dla strefy, w której położona jest gmina Mosina. Zagospodarowanie odpadów odbywać się będzie w zgodzie z przepisami odrębnymi.

Istotnym problemem jest możliwość lokalizacji zabudowy siedliskowej na istniejących terenach rolniczych w oddaleniu od istniejącej zabudowy, co może prowadzić do niekontrolowanego osuszania terenów cennych przyrodniczo.

Problem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie dotyczy terenu objętego miejscowym planem.

Istniejącym problemem jest również brak kompleksowych rozwiązań w zakresie dostępności komunikacyjnej nieruchomości które mogłyby być wtórnie podzielone i zabudowane. Taka sytuacja rodzi chaos w zakresie ładu przestrzennego ale i lokalizacji infrastruktury technicznej. Plan rozwiązuje tę kwestię poprzez projekt systemu dróg wewnętrznych.

W sytuacji obecnej, nie występuje zagrożenie ze względu na przebieg elektroenergetycznych linii napowietrznych średnich napięć, ponieważ w ich okolicy nie jest zlokalizowana zabudowa.

Celem ochrony środowiska jako całości jest zachowanie równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w rozwoju społeczno-gospodarczym. Głównym elementem pozwalającym zachować równowagę jest przestrzeganie standardów jakości środowiska określonych w Prawie ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.) i przepisach odrębnych. W planie miejscowym wprowadzono zapisy dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w zgodzie z przepisami oraz określono zasady ochrony dotyczące powietrza, wód, powierzchni ziemi, wartości kulturowych, ochrony przed hałasem.

Dla zachowania równowagi przyrodniczej oraz istniejącej bioróżnorodności zachowano tereny leśne oraz tereny pól uprawnych. Ponadto duże ograniczenia dotyczące możliwości lokalizacji zabudowy wpłyną pozytywnie na utrzymanie i ochronę terenów cennych przyrodniczo.

Problematyka ochrony przyrody regulowana jest ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627). Zgodnie z art. 2 tej ustawy ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i jej składników, a zwłaszcza:

- 1) dziko występujących roślin lub zwierząt i grzybów,
- 2) roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
- 3) zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia,
- 4) siedlisk przyrodniczych,

- 5) siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,
- 6) tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków przyrody nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt,
- 7) krajobrazu,
- 8) zieleni w miastach i wsiach,
- 9) zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest m.in. utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zachowanie różnorodności biologicznej, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów wraz z ich siedliskami, ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień oraz edukacja, informowanie oraz promocja w dziedzinie ochrony przyrody.

Przedmiotowy teren jest w części objęty ochroną prawną ze względów przyrodniczych (znajduje się częściowo w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, dlatego też dla ochrony walorów przyrodniczo-krajobrazowych zachowano i wprowadzono tereny zieleni oraz włączone w nie tereny wód powierzchniowych śródlądowych. Wprowadzono zapisy dotyczące ochrony głównego zbiornika wód podziemnych. Przeanalizowano wpływ projektu planu na istniejące komponenty środowiska przyrodniczego, a kształt i zapisy planu wprowadzono z dbałością o najcenniejsze elementy środowiska. Wprowadzono również zapisy dotyczące kształtowania zabudowy opisane w rozdziale IV.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych przepisów i na podstawie również tych przepisów są realizowane. Odpowiednie odniesienia znajdujemy m.in. w zapisach „Polityki ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”, „Programie Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015” oraz w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego”.

Według dokumentu: Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju czy ochronę różnorodności biologicznej. Za równie ważne uznaje się ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (w tym eliminację niskich źródeł emisji, zmianę technologii i paliw na niskoemisyjne oraz rozwój gminnych systemów ciepłowniczych), ochronę zasobów naturalnych, racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi i leśnymi.

Realizacja zabudowy wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych w obszarze istniejącej zwartej zabudowy wsi jest realizacją zasady zrównoważonego rozwoju. Skupienie zabudowy to ochrona różnorodności biologicznej występującej w innych obszarach gminy na terenach szczególnie cennych przyrodniczo. W zapisach planu wprowadzono odpowiednie ustalenia dotyczące ochrony powietrza oraz sposób zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną (racjonalna gospodarka zasobami wodnymi). Plan określa granice terenów zieleni mających korzystny wpływ na stan wód podziemnych. Ustalenia miejscowego planu zapewnią odpowiednią ochronę wszelkich zasobów naturalnych zidentyfikowanych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina.

W 2012 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął aktualizację Programu Ochrony Środowiska.¹⁹ Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015 określa, iż celem strategicznym polityki ekologicznej województwa wielkopolskiego jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego województwa (mieszkańców, zasobów przyrodniczych i infrastruktury społecznej) oraz harmonizacja rozwoju gospodarczego i społecznego z ochroną walorów środowiskowych. Cele szczegółowe zostały ujęte w trzech blokach tematycznych, tj.:

- ochrona zasobów naturalnych,

¹⁹ Uchwała Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia Programu Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015.

- poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- działania systemowe.

Wymienia się tu cele, które przyczynią się do trwałego podniesienia jakości życia obecnego i przyszłych pokoleń:

- zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie oraz stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych,
- zwiększanie lesistości województwa oraz prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej
- ujmowanie w dokumentach planistycznych gruntów do zalesień, wyznaczanie w miejscowych planach granic rolno-leśnych,
- zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą,
- ochrona i racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi oraz rekultywacja terenów zdegradowanych,
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do środowiska wodnego, usprawnienie systemu zaopatrzenia w wodę,
- spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza oraz standardów emisyjnych z instalacji, wymaganych przepisami prawa, (m.in. ograniczenie niskiej emisji ze źródeł komunalnych),
- zminimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz rozbudowa infrastruktury technicznej w zakresie sortowania i recyklingu odpadów,
- zmniejszenie zagrożenia mieszkańców województwa ponadnormatywnym hałasem, zwłaszcza emitowanym przez środki transportu drogowego (realizacja inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (budowa obwodnic, modernizacja szlaków komunikacyjnych, budowa ekranów akustycznych, rewitalizacja odcinków linii kolejowych i wymiana taboru na mniej hałaśliwy, itp.),
- stała kontrola potencjalnych źródeł pól elektromagnetycznych oraz minimalizacja ich oddziaływania na zdrowie człowieka i środowisko,
- kształtowanie postaw ekologicznych mieszkańców województwa wielkopolskiego, zagwarantowanie szerokiego dostępu do informacji o środowisku oraz zrównoważona polityka konsumpcyjna,
- kształtowanie harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa, sprzyjającej równoważeniu wykorzystania walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem jakości życia i trwałym zachowaniem wartości środowiska.

Plan miejscowy realizuje wymienione cele poprzez:

- realizację zabudowy poprzez nieznaczne dogęszczenie zabudowy istniejącej,
- delimitację terenów zabudowy w stosunku do terenów zieleni,
- ustalenia w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, ustalenia dotyczące minimalnych powierzchni terenów biologicznie czynnych,
- ustalenia dotyczące intensywności zabudowy, gabarytów budynków, zagospodarowania mas ziemnych,
- ustalenia dotyczące ochrony powietrza i sposobów ogrzewania budynków,
- ustalenia dotyczące zagospodarowania odpadów,
- ustalenia dotyczące lokalizacji zabudowy poza terenami narażonymi na zanieczyszczenie hałasem,
- ustalenia dotyczące uwzględnienia warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji na terenie głównego zbiornika wód podziemnych oraz innych terenów chronionych,
- ustalenia dotyczące uwzględnienia ograniczeń wynikających z lokalizacji istniejących i projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej, ponieważ plan dopuszcza ich realizację w granicach opracowania – w zależności od rodzaju inwestycji wystąpi konieczność uwzględnienia ograniczeń w zagospodarowaniu terenów (np. strefowanie uzbrojenia);

- ustalenie obszarów wzdłuż linii SN 15kV, w których lokalizowanie obiektów budowlanych uzależnione jest od warunków określonych w przepisach odrębnych, do czasu skablowania linii.

Natomiast w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego” za główne cele uznano m.in. minimalizację wytwarzania odpadów, selektywną zbiórkę odpadów, stopniowe ograniczanie liczby eksploatowanych składowisk poprzez zamykanie składowisk nie spełniających wymagań oraz modernizację i dostosowanie do wymagań prawa gospodarki odpadami tych składowisk, które mogą być dalej eksploatowane.

Cele te są realizowane poprzez zapisy dotyczące zagospodarowania odpadów.

Istotne z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu zagadnienia znalazły swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu w zakresie właściwym dla niniejszego planu, omówionych szczegółowo w rozdziale III pkt 5 oraz w rozdziale IV.

4. Projektowana zmiana użytkowania terenu

Według obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina” w granicach terenu objętego miejscowym planem występują:

- tereny wód powierzchniowych,
- tereny lasów,
- tereny łączników ekologicznych,
- tereny rolnicze,
- tereny zabudowy wielofunkcyjnej poza obszarem zwartych jednostek osadniczych,
- tereny zabudowy wielofunkcyjnej o szczególnych wartościach kulturowych poza obszarem zwartych jednostek osadniczych,
- teren cmentarza zabytkowego,
- granica Rogalińskiego Parku Krajobrazowego,
- obiekty wpisane do rejestru zabytków,
- stanowiska archeologiczne,
- planowana magistrala wodociągowa,
- strefa ochronna obiektu wojskowego,
- obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesina, w tym granica strefy II i strefy III.

Obecnie przedmiotowe tereny stanowią tereny zabudowane, tereny leśne oraz tereny rolnicze.

Na obszarze planu zostały wyznaczone tereny:

- tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczone na rysunku symbolami **RM**,
- teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych lub zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku symbolem **RM/U**,
- tereny lasów, oznaczone na rysunku symbolami **ZL**,
- tereny rolnicze, oznaczone na rysunku symbolami **R**,
- teren infrastruktury technicznej – wodociągowej, oznaczony na rysunku symbolem **W**,
- teren infrastruktury technicznej – elektroenergetycznej, oznaczony na rysunku symbolem **E**,
- teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony na rysunku symbolem **KDL**,
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku symbolami **KDD**,
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku symbolami **KDW**.

Zmiana użytkowania polega na:

- uzupełnieniu zagospodarowania terenów już zabudowanych nową zabudową mieszkaniową i usługową,
- uporządkowaniu parametrów zabudowy,
- wprowadzeniu zakazu nowej zabudowy na terenach rolniczych,
- wprowadzenie zakazu nowej zabudowy na terenach poza zwartymi jednostkami osadniczymi,
- ustaleniu zasad obsługi komunikacyjnej,
- ustaleniu zasad obsługi infrastrukturą techniczną,
- określeniu parametrów zagospodarowania terenu zgodnie z nowo wprowadzonymi przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projektowane zagospodarowanie spełnia warunek zgodności z ustaleniami „Studium...”.

5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek jest ochrona i rozwój terenów rolniczych jako zwartego kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochrona i funkcjonowanie terenów leśnych, ochrona gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową, a także określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, znajdującej się poza zwartymi jednostkami osadniczymi, tj. tzw. Głuszyny.

Przedmiotowy obszar obejmuje tereny lasów, tereny rolnicze oraz tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, poza zwartymi jednostkami osadniczymi. Planowane tereny zabudowy są odzwierciedleniem ustaleń „Studium...”. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Inwestycje mogą być realizowane wyłącznie na podstawie wydawanych decyzji administracyjnych. Ze względu na brak wymogu prawnego o zgodności decyzji administracyjnych z ustaleniami „Studium...”, istnieje bardzo mała możliwość kontroli inwestycji i zapobiegania inwestycjom niekorzystnie wpływającym na strukturę przestrzenno-funkcjonalną wsi. Możliwe są konflikty przestrzenne. Jedynie uchwalenie miejscowego planu obejmującego całość terenów przeznaczonych pod inwestycje w tej części wsi poprzedzone rzetelną analizą urbanistyczną terenu pozwala na realizację polityki przestrzennej gminy i wyeliminowanie ryzyka przypadkowego zagospodarowania terenu. Przyczyni się to również do bardziej kompleksowej obsługi inwestycji z korzyścią dla otaczających terenów.

Wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego zawsze będą miały zastosowanie do realizowanych inwestycji, gdyż są przepisami nadrzędnymi w stosunku do prawa miejscowego, a rada gminy ma delegację prawną do ustalania rodzaju inwestycji i formy przestrzennej zabudowy.

Zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z zasadą zrównoważonego rozwoju w ustaleniach projektu planu ustalono:

- stopień zainwestowania terenu w sposób procentowy oraz intensywność zabudowy,
- procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego w powierzchni poszczególnych terenów,
- parametry projektowanej zabudowy,
- obsługę komunikacyjną,
- zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną.

Ustalenia planu w sposób szczegółowy określają funkcję oraz parametry budynków, ich sposób lokalizacji na działce poprzez wyznaczenie nieprzekraczalnych linii zabudowy.

Analiza ustaleń tekstowych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej środowiska przyrodniczego pozwala na wyciągnięcie następujących wniosków oraz sformułowanie uwag:

- 1) w zakresie gospodarki odpadami ustala się ich gromadzenie w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej oraz dalsze ich zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) w zakresie gospodarowania masami ziemnymi powstałymi wskutek prowadzenia robót budowlanych ustala się ich wywóz lub zagospodarowanie na terenie inwestycji;
- 3) w zakresie gospodarki wodnej i ściekowej ustala się:
 - zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowych,
 - zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości,
 - odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenu dróg,
 - odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnych do kanalizacji deszczowej oraz ich wstępne oczyszczanie w sytuacji gdy zawierają zanieczyszczenia w ilości przekraczającej normy,
 - odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych zgodnie z przepisami odrębnymi przy czym do czasu realizacji kanalizacji dopuszcza się odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- 4) w zakresie ochrony przed hałasem ustala się wymóg zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów zabudowy zagrodowej oraz zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- 5) dopuszcza się lokalizację budowli i urządzeń melioracji wodnych;
- 6) w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych ustala się uwzględnienie warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji przedmiotowego obszaru w całości w granicach GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna oraz częściowo w obszarze Rogalińskiego Parku Krajobrazowego;
- 7) w zakresie ochrony przed ponadnormatywnym oddziaływaniem istniejących linii elektroenergetycznych SN 15kV ustala się pasy po 8m na każdą stronę od osi przewodu, w których lokalizacja obiektów budowlanych uzależniona jest od warunków określonych w przepisach odrębnych;
- 8) w zakresie modernizacji rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej dopuszcza się roboty budowlane w zakresie urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych związanych z infrastrukturą techniczną oraz lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych związanych z infrastrukturą techniczną; dopuszcza się również urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100kW i mogą być one realizowane wyłącznie na potrzeby obiektów budowlanych znajdujących się na terenie zgodnie z przeznaczeniem;
- 9) w zakresie gospodarki energetycznej przewiduje się zaopatrzenie z sieci elektroenergetycznej;
- 10) w zakresie gospodarki cieplnej
- 11) w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala się zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii i paliw niskoemisyjnych;
- 12) ustala się ochronę wód i powierzchni ziemi oraz wywóz mas ziemnych powstałych wskutek prowadzenia robót budowlanych lub zagospodarowanie na terenie inwestora; nawierzchnie parkingów muszą być szczelne;
- 13) w zakresie kształtowania terenów zielonych ustala się minimalne powierzchnie terenu biologicznie czynnego dla poszczególnych terenów.

6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu

Projekt planu zakłada utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i uzupełnienie jej o nową zabudowę mieszkaniową i usługową oraz ochronę i rozwój terenów rolniczych jako zwartego kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochronę i funkcjonowanie terenów

leśnych, ochronę gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową, a także określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, znajdującej się poza zwartymi jednostkami osadniczymi.

Zainwestowanie terenów przeznaczonych pod zabudowę charakteryzować się będzie średnią intensywnością. W celu złagodzenia niekorzystnego oddziaływania na środowisko oraz zachowania wartości przyrodniczych, projektowana zabudowa nasycona zostanie określonym udziałem powierzchni terenu biologicznie czynnego.

Niekorzystne oddziaływanie związane z wprowadzonym zainwestowaniem, wiązać się będzie z budową, eksploatacją oraz bieżącą konserwacją budynków i urządzeń technicznych, dróg dojazdowych oraz utrzymaniem wprowadzonej zieleni.

Pod warunkiem właściwej realizacji zabudowy oraz eksploatacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przekształcenia środowiska będą nieznaczne.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne uzależnione będzie od zastosowanego wariantu ogrzewania budynków. Plan nakazuje stosowanie technologii niskoemisyjnych.

Ze względu na umiarkowany ruch samochodowy na drogach przylegających do terenu planu, hałas nie przekroczy dopuszczalnych poziomów hałasów.

Zagrożenia nadzwyczajne dotyczyć mogą niespodziewanych zjawisk przyrodniczych (tj. powodzie, huragany, ulewne deszcze itp.) lub awarii wynikających z zawodności sprzętu lub zaniedbań ludzi.

Powodem zagrożeń dla środowiska mogą być wadliwie działające instalacje mechaniczne, niewystarczające lub nadmierne uszczelnienie podłoża, zła gospodarka ściekowa, lub niewłaściwa gospodarka odpadami. Wszelkie naruszenia w tym względzie regulują przepisy nadrzędne w stosunku do prawa miejscowego.

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę:

- przewidywanych znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w tym wszystkie jego elementy,

Ponadto przedstawiono:

- zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu,
- metody analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- informację o braku rozwiązań alternatywnych.

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne

Miejscowy plan przewiduje uzupełnienie istniejącej zabudowy o nową zabudowę mieszkaniową i usługową oraz zachowanie istniejących terenów leśnych i rolnych. Tereny te zostały już zainwestowane wiele lat temu. Ponadto przez teren objęty projektem miejscowego planu przebiegają sieci infrastruktury technicznej, planowana jest budowa magistrali wodociągowej oraz przebiegają drogi gminne.

Zmiana warunków gruntowo-wodnych dotyczy głównie etapu realizacji inwestycji na niewielkim obszarze wsi. W trakcie prac ziemnych, związanych z realizacją zabudowy nastąpi zerwanie i przemieszczenie powierzchniowych warstw glebowych. Naruszeniu i trwałym przekształceniom ulegnie struktura gruntu do głębokości wykonania wykopów pod nawierzchnie, budynki i infrastrukturę techniczną. Przekształcenia tu nie będą duże. Pojawią się nasypy budowlane, formowane w sposób przypadkowy, co nie spowoduje jednak większych zakłóceń w środowisku. Wpływ na zmianę warunków gruntowo – wodnych, w niewielkim stopniu, ma już istniejąca zabudowa.

Na przedmiotowym obszarze odpady będą pochodzić głównie z gospodarstw domowych. Zarówno przepisy odrębne, jak i zapisy planu nakazują odpowiednią gospodarkę odpadami poprzez ich segregację i zagospodarowanie w miejscach do tego przeznaczonych (składowiska odpadów). Przy przestrzeganiu przepisów prawa nie ma ryzyka zanieczyszczenia powierzchni ziemi czy wód związanego z realizacją miejscowego planu. Szczegółowe ustalenia przepisów nadrzędnych w stosunku do prawa miejscowego będą miały zastosowanie w zależności od przeprowadzonej inwestycji, co oznacza odpowiednie zagospodarowanie odpadów wystarczające do ochrony gleb.

Gleby na przedmiotowym obszarze są słabych klas i nie podlegają ochronie na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na obszarze opracowania planu miejscowego nie występują żadne zewidencjonowane złoża naturalne.

2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód

Utwardzenie powierzchni w obrębie terenu zabudowy może spowodować zmianę spływu powierzchniowych wód opadowych, w związku ze stosowaniem nieprzepuszczalnych nawierzchni, utrudniających wsiąkanie wód w głąb podłoża. Dlatego też plan wprowadza powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 50 % powierzchni działki budowlanej na obszarach RM i RM/U, która ma wspomóc zachowanie równowagi wodno-gruntowej na terenie zabudowanym. Miejscowy plan ustala zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych z

dróg i powierzchni szczelnych, w związku z czym wody powierzchniowe i podziemne będą odpowiednio chronione.

Obszar miejscowego planu znajduje się w całości w granicach głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. Są to tereny wrażliwe, jednak tereny zabudowy są niemal w pełni zainwestowane. Każda inwestycja realizowana będzie w zgodzie z przepisami nadrzędnymi w stosunku do planu miejscowego, co zapewnia odpowiednią ochronę wód podziemnych.

Realizując ustalenia miejscowego planu nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na Jednolite Części Wód. Realizacja planu również nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Plan miejscowy wprowadza kompleksowe ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, co pozwoli na całościową realizację poszczególnych fragmentów sieci infrastruktury technicznej. Takie rozwiązania wpłyną korzystnie na poprawę jakości wód w okolicy i zapobiegą degradacji obecnego stanu wód. Pozwolą na racjonalne gospodarowanie zasobami wód, co wypełnia wymagania ustalone w ustawie Prawo Wodne.

Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę plan uzależnienia sposób posadowienia budynków od warunków gruntowych i poziomu wód gruntowych.

Plan Zagospodarowania Województwa Wielkopolskiego z 2010 r. uznaje, że największe szanse na zachowanie czystości wód podziemnych istnieją w obszarach większych kompleksów leśnych, a najbardziej zagrożone są tereny rozproszonego osadnictwa oraz intensywnego rolnictwa. Plan miejscowy ogranicza tereny zabudowy do obszarów już częściowo zainwestowanych oraz zachowuje istniejące tereny leśne i rolnicze. Plan tym samym uzupełnia charakterystyczne dla doliny Warty zagospodarowanie.

Ponadto plan nie wprowadza lokalizacji zabudowy wodochłonnej czy obiektów związanych z utylizacją odpadów, elektrowni na paliwa stałe, magazynów substancji niebezpiecznych, uciążliwego przemysłu czy składowiska odpadów przemysłowych, co pozwala na odpowiednią ochronę wód.

Plan miejscowy poszczególne tereny wyznacza w oparciu o Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina – dokument ten został w odpowiednim zakresie uzgodniony z RZGW w Poznaniu.

Wyposażenie terenu w sieć wodno-kanalizacyjną wpłynie na zwiększenie zdolności do samooczyszczania m.in. cieków wodnych. Zatem ustalenia planu, w zakresie jaki przysługuje radzie gminy przy tworzeniu aktu prawa miejscowego, w sposób wystarczający i zgodny z prawem chronią wody powierzchniowe i podziemne.

Plan nie może wprowadzać ograniczeń, do których ustanowienia rada gminy nie posiada delegacji prawnej. Odpowiednie zakazy i nakazy ustanowione zostały m.in. w art 39 i art 40 ustawy Prawo Wodne.

3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna

Nadrzędnym celem uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ochrona i zachowanie terenów rolniczych oraz leśnych. Obszar zabudowy jest już częściowo zainwestowany i nie występuje w nim żaden element szaty roślinnej nie przekształcony przez człowieka. W projekcie planu wprowadzono zapisy o minimalnym procentowym udziale terenu powierzchni biologicznie czynnego, by zapewnić odpowiednią równowagę dla lokalnego mikroklimatu oraz wyznaczono tereny zieleni nieurządzonej zgodnie z wytycznymi „Studium ...”.

Omawiany obszar może zyskać dzięki racjonalnemu zagospodarowaniu terenów zabudowanych uzupełnionych zielenią wysoką i niską. Po pewnym czasie wprowadzona zieleń pozwoli wzbogacić walory przyrodnicze terenów rolniczych i leśnych znajdujących się w granicach opracowania oraz terenów sąsiednich. Przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w projekcie planu miejscowego szata roślinna na przedmiotowym obszarze nie ulegnie degradacji, a wprowadzenie nowej zieleni wpłynie korzystnie nie tylko na teren planowanych inwestycji.

Ze względu na niską intensywność obszarów zabudowy już istniejącej oraz brak dynamicznego jej rozwoju, nie przewiduje się znaczącego wpływu ustaleń miejscowego planu na świat zwierzęcy omawianego obszaru.

Zachowana zostanie występująca obecnie różnorodność biologiczna flory i fauny.

4. Krajobraz

Ustawa o ochronie przyrody definiuje walory krajobrazowe jako wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim rzeźbę terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami definiuje natomiast pojęcie krajobrazu kulturowego, czyli przestrzeni historycznie ukształtowanej w wyniku działalności człowieka, zawierającej wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze. Obie te definicje wskazują na istniejącą zależność pomiędzy naturalnymi walorami środowiska oraz działalnością człowieka i jego wkładem w kreowanie krajobrazu. Zapisy planu miejscowego mają pozwolić na ochronę wszystkich składników krajobrazu i wprowadzenie nowych elementów przyrodniczych i budowlanych w harmonii z otoczeniem.

W celu ochrony i kształtowania ładu przestrzennego wprowadzono następujące ustalenia:

- lokalizacja budynków i wiat o określonych parametrach na wyznaczonych obszarach wyznaczonych przez nieprzekraczalne linie zabudowy w sposób prostopadły lub równoległy do wyznaczonych dróg;
- zasady projektowania kolorystyki zewnętrznej budynków:
 - a) kolory dominujące ścian budynków – odcienie bieli i szarości oraz pastelowe z wyłączeniem odcieni różu, fioletu, zieleni i niebieskiego, kolor naturalny materiału ceramicznego, do brązu włącznie, lub kolor naturalny okładziny drewnianej,
 - b) stosowanie wyłącznie jednego koloru dominującego dla wszystkich ścian budynku,
 - c) stosowanie nie więcej niż 3 kolorów uzupełniających dla ścian budynku,
 - d) stosowanie kolorów uzupełniających wyłącznie dla podkreślenia odrębności bryłowej części budynków i podkreślenia detali architektonicznych,
 - e) kolory pokryć dachowych: odcienie szarości, brązu i czerwieni;
- ogrodzenia ażurowe wzdłuż dróg publicznych i wewnętrznych:
 - a) o wysokości do 2,0 m,
 - b) z metalu, drewna, klinkieru lub ceramiki tynkowanej.
- Dopuszcza się lokalizację:
 - a) garaży, budynków gospodarczych, gospodarczo-garażowych i wiat w granicy z działką sąsiednią,
 - b) urządzeń budowlanych, związanych z obiektami budowlanymi, sytuowanymi na terenie,
 - c) kondygnacji podziemnych w budynkach,
 - d) dojeżdż i dojazdów,
 - e) tablic informacyjnych o powierzchni do 2,0 m²,
 - f) szyldów o powierzchni do 1,0 m² wyłącznie w kondygnacji parteru,
 - g) obiektów małej architektury z dowolnych materiałów i o wysokości nie większej niż 5,0 m.
- dla istniejących w chwili uchwalenia planu budynków dopuszcza się:
 - a) rozbudowę z zachowaniem istniejącej wysokości i geometrii dachów,
 - b) rozbudowę istniejących poza liniami budynków, zgodnie z tymi liniami oraz z pozostałymi ustaleniami plan rozbudowę budynków wykraczających poza linie zabudowy, zgodnie z tymi liniami,
 - c) nadbudowę wyłącznie zgodnie z ustaleniami planu
 - d) wyłącznie przebudowę tych budynków w przypadku gdy:

- przekroczone są wskaźniki intensywności zabudowy lub powierzchni zabudowy lub powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych i nie ma możliwości dostosowania tych parametrów do ustaleń planu
- zachowania funkcji budynków, która nie jest zgodna z planem
- zakazuje się reklam, instalacji imitujących dach stromy, garaży blaszanych, ogrodzeń o przęsłach z typowych prefabrykowanych elementów betonowych, betonowych słupów oświetleniowych oraz tymczasowych obiektów budowlanych z wyjątkiem obiektów niezbędnych przy budowie budynków i budowli, zgodnych z podstawową funkcją terenu i wznoszonych na czas budowy.

W planie zawarto również ustalenia dotyczące gabarytów budynków i kształtu dachów oraz maksymalną powierzchnię zabudowy pozwalającą na zachowanie pożądanej intensywności zabudowy.

Wprowadzenie nowej zieleni, w tym zadrzewień towarzyszących zabudowie, pozwoli utrzymać istniejące walory krajobrazu oraz poprawi estetykę zainwestowanych terenów.

Nie przewiduje się przekształceń istniejącej rzeźby terenu.

5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione

Omawiany obszar znajduje się niemal w całości w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (niemal cały obszar poza jego północnym fragmentem) oraz znajduje się w pewnej odległości od następujących form ochrony przyrody:

- obszar Natura 2000 SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 (w odległości około 50 m),
- obszar Natura 2000 OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017 (w odległości około 50 m),
- obszar Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010 (w odległości około 2,2 km),
- Wielkopolski Park Narodowy (w odległości około 1,2 km).

Nie przewiduje się niekorzystnego oddziaływania na Rogaliński Park Krajobrazowy oraz na obszary Natura 2000 ani na Wielkopolski Park Narodowy ze względu na brak planowanych dużych zmian w zagospodarowaniu i przeznaczeniu omawianych terenów. Nie planuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i poz. 1238, z 2014 r. poz. 587). Tereny przeznaczone pod zabudowę są już w znacznym stopniu zainwestowane, a planowana nowa zabudowa stanowić będzie uzupełnienie istniejącej. Ponadto przedmiotowy obszar położony jest na terenie już znacznie przekształconym przez rolniczą działalność człowieka. W miejscowym planie planuje się na większości obszarów zachowanie dotychczasowego przeznaczenia terenów poprzez wprowadzenie zakazu zabudowy na terenach rolniczych oraz terenach dolesień.

Żadne z chronionych typów siedlisk nie występują w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego zainwestowania i przez to nie ma ryzyka ich naruszenia czy zniszczenia. Główne zagrożenia dla obszarów Natura 2000 dotyczą terenów miasta Poznania i obszarów lasów łęgowych, co nie dotyczy omawianego obszaru gminy Mosina. Jedynym zagrożeniem może być zmiana stosunków wodnych związana z realizacją zabudowy i nowych obiektów budowlanych. Jednak omawiane tereny są już w większości zainwestowane i nowe przekształcenia związane z budową sieci infrastruktury technicznej, dróg i budynków nie powinny mieć znaczącego wpływu.

Przeznaczenie omawianych terenów pod zabudowę mieszkaniową i usługową oraz zachowanie istniejących obecnie terenów rolniczych i leśnych pozwoli na racjonalne

zagospodarowanie tego obszaru wsi zgodnie z istniejącymi potrzebami i w zgodzie z polityką przestrzenną gminy.

6. Warunki życia i zdrowie ludzi

Wprowadzenie zabudowy na terenach już częściowo zainwestowanych oraz zachowanie obecnego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów rolniczych i leśnych wpłynie pozytywnie na warunki życia i zdrowia ludzi. Ograniczając możliwość zabudowy na terenach rolniczych wyłączenie na terenach do tego wyznaczonych, wpływa się pozytywnie na racjonalne zagospodarowanie omawianych terenów. Zabudowa mieszkaniowa oraz usługowa będzie się koncentrować w centrach wsi Rogalinek, Sasinowo i Babki, gdzie jest odpowiedni dostęp do infrastruktury technicznej oraz w północnej części omawianego obszaru. Taka lokalizacja nowej zabudowy wpłynie pozytywnie również na zachowanie ładu przestrzennego oraz kompleksowość procesów inwestycyjnych w obrębie planowanej zabudowy.

Nieduża intensywność zabudowy to wysoki standard zamieszkania i komfort życia mieszkańców.

Promieniowanie elektromagnetyczne nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi, gdyż lokalizacja zabudowy uzależniona jest od warunków określonych w przepisach odrębnych i będzie realizowana we współpracy z zarządcą sieci, a lokalizacja możliwych miejsc pracy musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra pracy i polityki społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. (Dz. U. z 2002 r. Nr 217 poz. 1833). W planie oznaczono obszary możliwego ponadnormatywnego oddziaływania istniejących linii elektroenergetycznych średnich napięć o łącznej szerokości 16 m, w których lokalizowanie obiektów budowlanych uzależnione jest od warunków określonych w przepisach odrębnych, przy czym ustalenie to obowiązuje do czasu skablowania bądź likwidacji tych linii. Plan w ten sposób wyznacza pas, w którym realizacja jakiegokolwiek zainwestowania wiąże się z uzgodnieniem z gestorem sieci, który również powinien monitorować poziomy pól elektromagnetycznych linii elektroenergetycznych, którymi zarządza. Na tej podstawie inwestor może lub nie uzyskać uzgodnienie na realizację inwestycji. Plan miejscowy nie może zapisywać odrębnej procedury, może wyznaczyć zaś obszar gdzie wystąpienie o takie uzgodnienie do gestora sieci będzie konieczne.

Korzystny dostęp komunikacyjny terenu prawdopodobnie wpłynie na szybki rozwój zabudowy i dopełni procesy urbanizacyjne zachodzące w granicach administracyjnych wsi.

7. Jakość powietrza

Dalsza zabudowa w niewielkim stopniu wpłynie na stan higieniczny powietrza. Potencjalnie oddziaływanie takie jest możliwe, w związku ze zwiększeniem emisji spalin z systemów grzewczych. Zakłada się stosowanie nowoczesnych technologii minimalizujących negatywne skutki emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zanieczyszczenia komunikacyjne nie przekraczają norm ustalonych w przepisach odrębnych, ponadto teren miejscowego planu zostanie nasycony odpowiednim procentem terenów biologicznie czynnych.

Ponadto zachowanie terenów rolniczych wpłynie pozytywnie na dobre przewietrzanie terenu, a ochrona enklaw leśnych przyczyni się do zwiększenia wilgotności powietrza oraz tworzenia naturalnych barier dla silnego wiatru oraz przemieszczającego się pyłu z terenów rolniczych.

8. Klimat lokalny

Nie przewiduje się zmian klimatu lokalnego. Tereny zabudowy ograniczone są do istniejących stref inwestycyjnych. Zostaną zachowane w większości dotychczasowe tereny rolnicze oraz leśne, ze względu na co, nie przewiduje się zmian w klimacie lokalnym, w szczególności jeśli chodzi o warunki termiczne, anemometryczne oraz wilgotnościowe.

9. Zabytki i dobra materialne

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

- dla ochrony budynku wpisanego do rejestru zabytków – dworu w Głuszynie Leśnej pod nr 2145/A – nakaz uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na wszelkie prace budowlano-konserwatorskie;
- dla ochrony budynku wpisanego do Gminnej Ewidencji Zabytków – nakaz uzyskania uzgodnienia konserwatorskiego dla wszelkich prac budowlano-konserwatorskich, w tym rozbiórkowych, oraz mających wpływ na zmianę wyglądu zewnętrznego obiektu;
- dla ochrony cmentarza ewangelickiego wpisanego do Gminnej Ewidencji Zabytków – zakaz zabudowy, nakaz zachowania starodrzewu występującego na terenie cmentarza, nakaz zachowania obiektów zabytkowych, np. nagrobki wolnostojące, krzyż centralny.

Ponadto ustala się uwzględnienie ograniczeń wynikających z lokalizacji istniejących i projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej.

Zapisy te eliminują ryzyko naruszenia jakichkolwiek potencjalnych obiektów zabytkowych czy istniejących obiektów, stanowiących dobra materialne służące społeczeństwu.

10. Ochrona przed hałasem

Plan miejscowy w większości nakazuje zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania oraz przeznaczają nowe tereny pod zabudowę zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych oraz zabudowę usługową. Nowa zabudowa będzie się koncentrować już na terenach zainwestowanych.

Przez omawiany obszar przebiega droga powiatowa nr 2462P relacji Daszewice – Rogalinek, będąca drogą klasy lokalnej. Obszar nie graniczy ani nie sąsiaduje z żadną z dróg wojewódzkich. Problem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie dotyczy terenu objętego miejscowym planem, gdyż tereny zabudowy zlokalizowane są poza zasięgiem oddziaływania uciążliwych tras komunikacyjnych. Nie nastąpi zatem przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu ze źródeł komunikacyjnych dla terenów podlegających ochronie.

Brak jest zagrożenia związanego z lokalizacją obszaru w dawniej obowiązującej strefie III ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań-Krzesiny w Poznaniu. W strefie tej dopuszczalne jest lokalizowanie wszelkiej zabudowy pod warunkiem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.²⁰ Jednakże zgodnie z postanowieniem z dnia 10 października 2010 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. II OSK 548/09) wymienione rozporządzenie utraciło moc w związku ze zmianą ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 15 listopada 2008 r. Stąd wszelkie ograniczenia dotyczące strefy ograniczonego użytkowania nie mają zastosowania.

Zapewnienie właściwego klimatu akustycznego jest wymagane odrębnymi przepisami, więc odpowiednie zapisy zawsze znajdują swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu miejscowego.

11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania

Ograniczenia wynikające z przebiegu sieci elektroenergetycznej średniego napięcia przez teren planu nie wpłyną znacząco na dalsze użytkowanie omawianych terenów. Linie elektroenergetyczne oraz ich strefy ochronne, w których obowiązują ograniczenia zabudowy i

²⁰ Wg rozporządzenia nr 40/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. nr 1, poz. 1

zagospodarowania terenów określone w przepisach odrębnych, zlokalizowane są w większości na terenach rolniczych, gdzie miejscowy plan nie dopuszcza wprowadzenia nowej zabudowy. W niewielkim tylko stopniu strefa ochronna nachodzi na tereny RM, ale zlokalizowana jest przy ich granicy, dlatego też wyznaczone obszary ograniczonego inwestowania nie wpłyną na dynamikę procesów inwestycyjnych na omawianym terenie. Ponadto linie elektroenergetyczne średniego napięcia nie emitują promieniowania przekraczającego dopuszczalne poziomy dla miejsc dostępnych dla ludności.

W 2014 roku przeprowadzono badania poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Na omawianym terenie nie wystąpił żaden punkt pomiarowy, a najbliższy znajdował się we wsi Łódź, gdzie osiągnięto wynik 0,21 V/m. Wartość poniżej 0,3 V/m należy traktować jako wartość poniżej progu czułości sondy pomiarowej.²¹

12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania miejscowego planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione Natura 2000, Wielkopolski Park Narodowy i Rogaliński Park Krajobrazowy, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności, i ich zasięgu przestrzennego. W tabeli poniżej przedstawiono oddziaływanie proponowanego zainwestowania na poszczególne komponenty środowiska według kryteriów wymienionych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Oddziaływanie podzielono na pozytywne (symbol „+”) i negatywne (symbol „-”) oraz neutralne, czyli brak oddziaływania („0”).

oddziaływanie zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych oraz zabudowy usługowej, a także sieci infrastruktury technicznej (związanej z zabudową) i infrastruktury komunikacyjnej									
analizowany komponent środowiska	rodzaj oddziaływania								
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	dlugoterminowe	stale	chwilowe
zanieczyszczenie powierzchni ziemi	0	0	-	0	-	0	0	0	0
naturalna rzeźba terenu	0	0	-	0	-	0	0	0	0
zagrożenie erozją gleby wysokiej jakości	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód powierzchniowych	0	0	-	0	-	0	0	0	0
jakość wód podziemnych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
stosunki wodne	0	0	-	0	-	0	0	0	0
urządzenia ochrony przeciwpowodziowej	0	0	0	0	0	0	0	0	0
walory krajobrazu, harmonia	+	0	0	0	0	0	0	+	0

²¹

Monitoring pól elektromagnetycznych w roku 2014, WIOŚ w Poznaniu

oddziaływanie zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych oraz zabudowy usługowej, a także sieci infrastruktury technicznej (związanej z zabudową) i infrastruktury komunikacyjnej									
analizowany komponent środowiska	rodzaj oddziaływania								
	bepośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe
walory estetyczne	+	0	0	0	0	0	0	+	0
obszary chronione	0	0	0	0	0	0	0	0	0
fragmentacja siedlisk	0	0	0	0	0	0	0	0	0
różnorodność biologiczna	0	0	0	0	0	0	0	0	0
funkcjonowanie korytarzy ekologicznych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość życia mieszkańców	+	0	0	0	0	0	0	+	0
rozwój gospodarczy wsi	0	+	0	0	0	0	+	0	0
zdrowie ludzi	+	0	0	0	0	0	+	0	0
powietrze atmosferyczne	0	0	0	-	-	0	0	0	0
klimat lokalny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zabytki	+	0	0	0	0	0	+	0	0
dobro materialne	+	0	0	0	0	0	+	0	0
klimat akustyczny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
promieniowanie elektromagnetyczne	0	0	+	0	0	0	+	0	0
produkcja odpadów	-	-	0	0	0	-	0	0	0
wielkość powierzchni terenu biologicznie czynnego	0	-	0	0	0	0	0	-	0
wielkość zróżnicowanej powierzchni terenu biologicznie czynnego	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ryzyko poważnej awarii	-	0	0	0	0	0	0	0	-

oddziaływanie terenów rolniczych, terenów leśnych oraz wód powierzchniowych śródlądowych									
analizowany komponent środowiska	rodzaj oddziaływania								
	bepośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO TERENÓW CZĘŚCI WSI BABKI, SASINOWO I ROGALINEK

oddziaływanie terenów rolniczych, terenów leśnych oraz wód powierzchniowych śródlądowych									
analizowany komponent środowiska	rodzaj oddziaływania								
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	dlugoterminowe	stałe	chwilowe
zanieczyszczenie powierzchni ziemi	-	0	0	0	-	0	0	0	0
naturalna rzeźba terenu	0	+	0	0	0	0	0	+	0
zagrożenie erozją	0	0	0	0	0	0	0	0	0
gleby wysokiej jakości	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód podziemnych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
stosunki wodne	0	0	-	0	-	0	0	0	0
urządzenia ochrony przeciwpowodziowej	0	0	0	0	0	0	0	0	0
walory krajobrazu, harmonia	+	0	0	0	0	0	0	+	0
walory estetyczne	+	0	0	0	0	0	0	+	0
obszary chronione	0	+	0	0	0	0	0	+	0
fragmentacja siedlisk	0	0	0	0	0	0	0	0	0
różnorodność biologiczna	+	0	0	0	0	0	+	0	0
funkcjonowanie korytarzy ekologicznych	0	+	0	0	0	0	+	0	0
jakość życia mieszkańców	0	+	0	0	0	0	+	0	0
rozwój gospodarczy miasta	0	+	0	0	0	0	+	0	0
zdrowie ludzi	0	+	0	0	0	0	+	0	0
powietrze atmosferyczne	+	0	0	0	0	0	0	+	0
klimat lokalny	+	0	0	0	0	0	0	+	0
zabytki	0	0	0	0	0	0	0	0	0
dobro materialne	0	0	0	0	0	0	0	0	0
klimat akustyczny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
promieniowanie elektromagnetyczne	0	0	0	0	0	0	0	0	0
produkcja odpadów	0	0	0	0	0	0	0	0	0
wielkość powierzchni terenu biologicznie czynnego	+	0	0	0	0	0	0	+	0
wielkość zróżnicowanej powierzchni terenu biologicznie czynnego	+	0	0	0	0	0	0	+	0
ryzyko poważnej awarii	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Z powyższej analizy wynika możliwe negatywne oddziaływanie projektowanego zainwestowania związane głównie z etapem realizacji inwestycji - zanieczyszczenie powierzchni ziemi, realizacja wykopów pod zabudowę czy krótkotrwała zmiana stosunków wodnych na etapie budowy systemów infrastruktury technicznej. Długotrwałe negatywne oddziaływanie związane może być ze zwiększoną produkcją odpadów, a krótkoterminowe z zanieczyszczeniem powietrza w okresie jesienno-zimowym (eksploatacja systemów grzewczych). Oddziaływanie to zostanie zminimalizowane poprzez odpowiednie ustalenia planu miejscowego omówione szczegółowo we wcześniejszych punktach prognozy. Realizacja zabudowy i ustalenia planu na przedmiotowym obszarze przyniosą ze sobą znacznie więcej skutków pozytywnych i oddziałujących długotrwałe. Podniesione zostaną walory estetyczne i krajobrazowe omawianego obszaru gminy, zostanie ograniczona możliwość zabudowy terenów rolniczych, co przyczyni się do kompleksowej ochrony terenów cennych przyrodniczo i klimatu lokalnego.

13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

W związku z realizacją ustaleń projektowanego miejscowego planu prognozuje się brak oddziaływania transgranicznego na środowisko przyrodnicze. Oddziaływanie projektowanego zagospodarowania będzie ograniczone do wsi Rogalinek, Sasinowo oraz Babki i jako takie nie będzie miało wpływu na środowisko państw sąsiadujących z Polską.

14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu zredukowania niekorzystnego wpływu zabudowy terenu na funkcjonowanie powiązań przyrodniczych należy dążyć do biologicznej zabudowy obszarów mających pełnić funkcje przyrodnicze (powierzchnia terenu biologicznie czynnego).

Inne rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Celem minimalizacji niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze zaleca się:

- wprowadzenie obowiązku odpowiedniego nasycania terenu zielenią;
- wprowadzenie możliwości zagospodarowania mas ziemnych, pochodzących z wykopów, na terenie działki;
- w zakresie kształtowania zabudowy: określenie charakteru zabudowy, gabarytów, geometrii dachów;
- wprowadzenie zapisów dotyczących ochrony przed hałasem;
- sprecyzowanie zasad obsługi infrastrukturą techniczną;
- ochronę powietrza, powierzchni ziemi i wód.

Wszystkie powyższe zalecenia zostały zawarte w zapisach projektu miejscowego planu.

15. Alternatywne rozwiązania

Prognoza nie zawiera propozycji rozwiązań alternatywnych dla projektu planu, ze względu na stan zainwestowania w granicach opracowania oraz istniejące warunki przyrodnicze: ukształtowanie terenu, warunki gruntowo-wodne. Opracowywany plan miejscowy wyznacza maksymalny zasięg zainwestowania na terenie, który to zasięg tylko nieznacznie rozszerza obszar już zainwestowany. Procent terenów przeznaczonych pod zabudowę zrównoważony jest odpowiednim nasyceniem terenów biologicznie czynnych oraz terenów zieleni. Zachowano wszystkie tereny istniejącej zieleni oraz wód powierzchniowych.

Opracowywany plan miejscowy umożliwia ochronę i rozwój terenów rolniczych jako zwartej kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochronę i funkcjonowanie terenów leśnych oraz terenów łączników ekologicznych. Plan miejscowy pozwala również na ochronę gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową.

Realizacja ustaleń miejscowego planu spowoduje zachowanie obecnego sposobu zagospodarowania u użytkownika terenu.

16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Realizacja postanowień planu nie nastąpi na podstawie samego dokumentu jakim jest plan miejscowy. Wszelkie inwestycje będą realizowane na podstawie odrębnych decyzji administracyjnych, które nie podlegają władzom gminnym. Kontrola realizacji inwestycji również nie podlega prawnie władzom gminnym, tak więc sama realizacja postanowień planu prawnie została przekazana odrębnym organom administracji architektonicznej (Starosta Powiatowego oraz Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego).

Skutki realizacji projektowanych inwestycji na środowisko są monitorowane i określane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska realizowanego na terenie województwa przez WIOŚ. Badania monitoringowe przeprowadza się w sposób cykliczny, stosując ujednoczone metody zbierania, gromadzenia i przetwarzania danych. WIOŚ prowadzi monitoring jakości powietrza, wód powierzchniowych, wód podziemnych, hałasu, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb.

Niektóre działania kontrolne będą prowadzone przez Urząd Miejski w ramach kompetencji, jakie władze gminne posiadają. Takie działania będą dotyczyć sposobu zagospodarowywania odpadów, lokalizowania nielegalnych składowisk śmieci, sposobu odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych, wycinki drzew i krzewów. Są to działania prowadzone na bieżąco w ramach zadań powierzonych samorządom gminnym, a sposób ich realizacji określony jest w przepisach prawa oraz w dokumentach strategicznych gminy takich jak Program Ochrony Środowiska czy Plan Gospodarki Odpadami.

W procesie monitorowania skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zostaną wykorzystane dostępne materiały: decyzje o pozwoleniu na budowę, decyzje o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego lub zawiadomienia o zakończeniu budowy wydawane przez organy zewnętrzne w stosunku do władz gminy. Ponadto analiza zostanie wykonana z wykorzystaniem wizji w terenie, dokumentacji fotograficznej oraz dostępnych map ewidencyjnych lub zasadniczych. Materiały te dostępne będą po zakończeniu inwestycji.

Zgodnie z art 55. ust. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235) organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Proponuje się prowadzenie monitoringu raz na 4 lata w połączeniu z analizą wykonywaną zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, biorąc pod uwagę:

- stopień zrealizowania projektowanych terenów zieleni,
- stopień zrealizowania projektowanej zabudowy i towarzyszącej jej infrastruktury technicznej.

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek jest ochrona i rozwój terenów rolniczych jako zwartej kompleksu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ochrona i funkcjonowanie terenów leśnych, ochrona gruntów rolnych i leśnych przed nieplanowaną i rozproszoną zabudową, a także określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, znajdującej się poza zwartymi jednostkami osadniczymi, tj. tzw. Głuszyny. Obecnie omawiany teren jest w niewielkim stopniu zainwestowany zgodnie z planami już nieobowiązującymi oraz wydanymi decyzjami administracyjnymi. Planowane tereny zabudowy są odzwierciedleniem ustaleń „Studium...”. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Lokalizacja obszaru planu powoduje, że projektowane obszary zabudowy stanowią w głównej mierze obszary adaptujące zabudowę istniejącą. Zabudowa nie wkracza w tereny cenne przyrodniczo.

Projekt planu miejscowego uwzględnia ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina i przeznaczają tereny pod zabudowę zagrodową oraz uzupełnioną drobnymi usługami.

Wprowadzone zapisy dotyczące ochrony wszystkich składników środowiska są wystarczające w świetle obowiązujących przepisów. Można przypuszczać, że w przypadku omawianego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy respektowaniu ustalonych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów, niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym mogą zostać zminimalizowane. Lokalizacja zabudowy na projektowanym obszarze nie wpłynie niekorzystnie na istniejące i projektowane tereny chronione, wpłynie natomiast korzystnie na jakość życia mieszkańców i jednoczesną ochronę cennych komponentów środowiska przyrodniczego, w tym gruntów rolnych.

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Opracowana prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze dotyczy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Babki, Sasinowo i Rogalinek.

Przy sporządzeniu niniejszego opracowania oparto się na szeregu dokumentów wykonanych na potrzeby gminy oraz na podstawie przepisów prawa. W rozdziale I opisano cel i zakres planu oraz prognozy oraz metody sporządzania prognozy. Dla rozpoznania środowiska przyrodniczego w rozdziale II przeanalizowane zostały kolejno jego składniki: położenie geograficzne i rzeźba terenu, warunki geologiczno – gruntowe, stosunki wodne, warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy, klimat lokalny oraz obszary chronione.

W rozdziale III zawarto charakterystykę ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym cele ochrony środowiska uwzględnione w planie oraz potencjalne zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

W rozdziale IV opisano potencjalne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska w tym obszary chronione. Analiza ww. składników wykazała brak przeciwwskazań do lokalizacji inwestycji planowanych do realizacji w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podczas prognozowania oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu przeanalizowano położenie i użytkowanie terenu, którego dotyczy opracowywany plan miejscowy, projektowane przeznaczenie terenu, i ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z analizy wynika, że realizacja ustaleń planu nie doprowadzi do zmian hydrogeologicznych na terenie planu i na terenach sąsiednich, nie spowoduje znaczących i niekorzystnych zmian w szacie roślinnej i pokrywie glebowej.

W rozdziale V dokonano oceny rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych. Należy zauważyć, iż projektowane obszary zabudowy stanowią w głównej mierze obszary adaptujące zabudowę istniejącą. Zabudowa nie wkracza w tereny cenne przyrodniczo. Ustalenia planu zakazują nowej zabudowy na terenach rolniczych. Zapisy planu miejscowego zobowiązują do wprowadzenia zabudowy w taki sposób, by wpisywała się harmonijnie w całość funkcjonalno - przestrzenną tego fragmentu wsi oraz by nie wywierała negatywnego wpływu na tereny sąsiednie.

Wszelkie inwestycje budowlane przyczyniają się do trwałej zmiany środowiska naturalnego. Ustalenia projektu planu uwzględniają rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko, proponowane w niniejszym opracowaniu. Jeżeli realizacja projektowanego zagospodarowania terenu przebiegać będzie w sposób prawidłowy, środowisko przyrodnicze nie dozna uszczerbku. Warunkiem jest jednak respektowanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto wszelkie inwestycje muszą być realizowane w zgodzie z przepisami nadrzędnymi w stosunku do planu miejscowego.

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne

Podczas sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korzystano z informacji zawartych w następujących materiałach źródłowych:

- 1) mapy topograficzne, mapy zasadnicze, mapy ewidencyjne, mapy glebowo – rolnicze,
- 2) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina – zatwierdzone Uchwałą Nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r.,
- 3) opracowanie ekofizjograficzne gminy Mosina – Mosina, grudzień 2008 r.,
- 4) Program ochrony środowiska dla gminy Mosina na lata 2015-2018 z perspektywą na lata 2019-2022,
- 5) Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 6) Monitoring pól elektromagnetycznych w roku 2014, WIOŚ w Poznaniu
- 7) Roczna ocena jakości powietrza w Wielkopolsce za rok 2013, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2014 r.;
- 8) Wyniki badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2014, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2015 r.,
- 9) Ocena stanu jednolitych części wód w latach 2010-2013 (ocena w trakcie weryfikacji przez GIOŚ)
- 10) Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r., (M.P. 2009 nr 34, poz. 501);
- 11) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2017 przyjęty uchwałą Nr XXV/440/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 sierpnia 2012 r.,
- 12) Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015 przyjęty uchwałą Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r.,
- 13) Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy; <http://baza.pgi.gov.pl>
- 14) GUS – Bank Danych Lokalnych,
- 15) literatura specjalistyczna.

Ponadto sporządzając prognozę oparto się na następujących aktach prawa:

- 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016, poz. 778 ze zm.),
- 2) Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014, poz.1446 ze zm.),
- 3) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r., poz. 2134),
- 4) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r.– Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zm.),
- 5) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. 2016, poz. 290 ze zm.),
- 6) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015, poz. 909 ze zm.),
- 7) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2016, Nr 927 ze zm.),
- 8) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. 2015, poz. 469 ze zm.),
- 9) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz. U. 2015 r, poz. 139 ze zm.),
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2104 poz. 112),
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 października 2014 r., w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 października 2014 r., w sprawie ochrony

- gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183),
- 13) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408),
 - 14) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich sytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422 ze zm.),
 - 15) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 Nr 155, poz. 1298),
 - 16) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleb oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2016 r., poz. 1395),
 - 17) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego (uchwała nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 r.).

Dla potrzeb sporządzenia „Prognozy....” przeprowadzona została bezpośrednia wizja terenu.